Bijbels perspectief

Woord van de week

Jacobus 3:11

Doet soms een bron uit dezelfde ader zoet en bitter water opwellen?

Iedereen zal op deze vraag van Jacobus het antwoord weten, tenminste dat zou je mogen verwachten. Theoretisch is dit misschien zo, maar de praktijk laat helaas maar wat vaak het tegendeel zien. Sterker nog, met een beroep op aan deze tekst verwante Schriftwoorden als ‘aan hun vruchten zult gij hen kennen’ (Matt. 7:16) worden juist (ook) in onze tijd - geestelijk - zaken en gedachten gerechtvaardigd die op grond van Gods Woord allerminst verdedigd kunnen worden. En zo staat op het christelijk erf de geestelijke mengkraan helaas ongehinderd wagenwijd open en wordt er met volle teugen zoet met bitter vermengd water gedronken, dat wil zeggen ‘brak’, bedorven water. Ideeën en gedachten, leringen, die lijnrecht in strijd zijn met de Bijbel worden met een beroep op soms niets minder dan een rechtstreeks ontvangen openbaring van Gods Geest verkondigd en zonder toetsing gretig geslikt. Immers, zoals gezegd, aan de vruchten ken je toch de boom (Matt. 12:33)? Maar vergeten wordt dat Jezus, die deze woorden sprak, juist waarschuwend het tegendeel bedoelde. Niet voor niets stelt Hij in het vervolg van Mattheüs 7:16 retorisch de vraag of je van doorns druiven kunt lezen, of vijgen van distels. Evenals dit ongerijmd is, is het ongerijmd dat zoet en bitter water uit één en dezelfde bron voortkomen.

Het is Gods Woord dat al in het Oude Testament door de mond van de profeet Hosea waarschuwt dat Gods volk door een gebrek aan kennis, dat wil zeggen het gebrek aan het kennen van het Woord, het reële risico loopt te gronde te gaan (Hosea 4:6). De inhoud van dit ‘te gronde gaan’ wordt door Jezus weergeven met ‘verderf’, het leven missen (Matt. 7:13,14). Als er daarom, zeker in deze eindtijd, iets nodig is, dan is het wel geestelijk onderscheidingsvermogen en… waakzaamheid en… een toezien op elkaar. Hoe triest is het dat iemand die zich vanuit de liefde van God verantwoordelijk voelt voor mede broeders en zusters en van daaruit op grond van Gods Woord waarschuwt, te horen krijgt ‘uit te kijken de Heilige Geest niet te bedroeven’. En dan komt veelal weer die tekst: ‘aan de vruchten ken je de boom’ en wordt er gewezen op zogeheten grootse resultaten en dergelijke. Wel, als we de balans opmaken van de vele bekende ‘geestelijke’ gevallen waarbij en waarvoor gewaarschuwd is (en wordt) en waarop deze tekst als verdediging wordt aangevoerd, dan zien we echter dat de vruchten allerminst de oorsprong rechtvaardigen als goed. Integendeel zelfs, nadrukkelijk blijkt het ongerijmde. Niet een dergelijke enkele tekst is daarom het criterium voor toetsing.

Zijn bijvoorbeeld vanuit het humanisme geboren ideeën en praktijken, of vanuit de duisternis geïnspireerde zaken ooit te rijmen met het christelijke geloof en de christelijke praktijk en dus bijvoorbeeld in hulpverlening toepasbaar? Mag en kan er daarbij een beroep gedaan worden op het begrip ‘wetenschappelijk’? Hoe christelijk - zoet - de verpakking ook is en overkomt, hoe er ook een beroep gedaan wordt op het resultaat (aan de vrucht etc.), het zilte bederft het zoete en maakt het water brak, ja, giftig. De grote vraag is nu: hoe zit het met de bron, het hart. Is het werkelijk alleen op God gericht? Alleen dan kunnen daaruit stromen van levend water vloeien!

Gebed

Bewaar ons Vader in en bij Uw Woord, laten we daarin geworteld mogen zijn. Doe ons beseffen dat dat het waarmerk is van onze liefde voor U. Open onze ogen voor de talloze leringen en ideeën die volslagen in strijd zijn met Uw Woord maar als afkomstig van Uw troon verkondigd worden. Geest van God geef ons onderscheiding van geesten. Dat we gaan voor het Levende water en niet voor brak water dat ons van het Leven kan afhouden. We bidden dit uit genade en in Jezus Naam. Amen.